

VELIKA NOČ – leto A

Jezusovo vstajenje

Prvi dan tedna je prišla Marija Magdalena navsezgodaj, še v temi, h grobu in je videla, da je kamen odstranjen od groba. Tedaj je stekla in prišla k Simonu Petru in k drugemu učencu, ki ga je imel Jezus rad, ter jima rekla: »Gospoda so vzeli iz groba in ne vemo, kam so ga položili.« Peter in oni drugi učenec sta šla ven in se odpravila h grobu. Skupaj sta tekla, vendar je drugi učenec Petra prehitel in prvi prišel h grobu. Sklonil se je in videl povoje, ki so ležali tam, vendar ni vstopil. Tedaj je prišel tudi Simon Peter, ki je šel za njim, in stopil v grob. Videl je povoje, ki so ležali tam, in prtič, ki je bil na Jezusovi glavi, vendar ni ležal s povoji, temveč posebej zvit na drugem mestu. Tedaj je vstopil tudi oni drugi učenec, ki je prvi prišel h grobu; in videl je in veroval. Nista še namreč umevala Pisma, da mora vstati od mrtvih. Jn 20,1-9

Veselo alelujo,

vam želim, dragi bratje in sestre. Želim vam veselja, ki bo trajalo. A vemo, da to ni lahko. Ko pridejo preizkušnje in te prihajajo včasih pogosto, nas vsako veselje mine. Verjamem, da nam v takih trenutkih še posebej lahko pomaga prav vstajenjsko veselje. V čem je namreč to?

Zdi se, da Jezus z vstajenjem postavlja nekako dvojen temelj za veselje. **V luči vstajenja postajajo težki trenutki življenja smiselni, lepi pa še veliko lepši in globlji.** Aleluja torej pomeni veselje v težkem in veselje v lepem, ki mu daje novo globino. Kako bi to opisal? Mogoče najlažje s tem, kar je Jezus povedal o veselju, ko je učil. Kje je govoril o veselju? Posebej je veselju namenil svoj program, ki ga je razgrnil v blagrih. Saj jih poznamo? Blagor ubogim, blagor žalostnim, blagor krotkim, blagor lačnim in žejnim pravice, blagor usmiljenim, blagor čistim v srcu, blagor tistim, ki delajo za mir in blagor preganjanim.

Da ne bo že zjutraj prenaporno, se ustavimo torej ob preprosti trditvi. Vesela aleluja pomeni dvoje:

- - veselje v težkem, ki mu Jezus daje nov smisel,
- - veselje v lepem, ki mu Jezus daje novo globino in lepoto.

Uboštvo in nemoč, žalost, lakoto in žejo po pravičnosti in preganjanje dobijo smisel prav v Jezusovem trpljenju. Jezus bi pred vsem lahko zbežal, pa ni. Vztrajal je in zaupal, da bo Oče naredil iz vsega grdega, nekaj smiselnega in lepega. In res. Njegovo žalost, pred katero ne zbeži, ampak jo nosi do konca, obrne v veselje. Lahko bi se jezil, obupoval, bežal. Ne, on pozna blagor tistemu, ki ne beži pred žalostjo. Nosi jo in dočaka moč Božjega delovanja, ki spremeni žalost v veselje. Njegova smrt je seme za novo življenje. Iz njegove žalosti in preganjanja se rodi nova Cerkev. Apostoli so potrjeni. On živi in z njim bomo živeli tudi mi!

In tu je še drugi temelj današnjega veselja. Lepemu daje novo globljo vsebino in lepoto. Blagor krotkim, usmiljenim, čistim v srcu in blagor tistim, ki delajo za mir. Jezus je bil čudovit, ko je delal čudeže, ko je pokazal svojo moč nad grehom, svojo modrost pred farizeji. A še lepšo podobo pokaže, ko v svoji krotkosti nosi križ. Zdi se nesmiselno, a tu je njegova veličina še lepša. Kako lep je, ko s križa poskrbi za svojo mater. Še bi lahko naštevali. Jezus prav v svojem trpljenju, da novo lepoto in globino življenju. Ne gre le za uspehe, za tisto, kar je po človeško lepo. Gre za novo razsežnost človekovega življenja, v kateri stopi v ospredje lepota, da smo Božje podobe. Krotkost, usmiljenja ali sočutje, čistost srca, prizadevanje za mir, so lastnosti, ki jih danes še kako potrebujemo. Z njimi postajamo podobni Kristusu, z njimi postajajo naša lepa življenja še veliko lepša in polnejša.

Dragi bratje in sestre. Velika noč je dan veselja, če vzamemo zares Božjo drugačnost. Naj nas spremlja vstajenjsko veselje, ki daje v našem življenju smisel težkemu in daje novo lepoto in globino lepemu.

V luči Velike noči vam še enkrat voščim veselo alelujo! (P)ostanimo vstajenjski kristjani. Verjemimo, da je življenje lepo in veselo, če v težkem vztrajamo, v lepem pa iščemo vedno novo globino. Ne podredimo se temu svetu, ampak spreminjajmo svet v luči velike noči. To bo za vsakega od nas pot križa, a tudi pot vstajenja. Živimo z vero v vstajenje! Še enkrat torej: Vesela aleluja!